

APARE SĂPTĂMANAL
prin colaborarea d-ilor
V. Andrei, M. Avadanei, I. Fuloagă,
I. Timofte, Pr. M. Gavrilescu,
A. Grigorevici, A. Rotundu,
D. Stăhiescu, I. Tăzlăuanu, C. Turcu

Abonament anual 100 lei

REDACȚIA ȘI AD-ȚIA
LIBRĂRIA IONESCU

Convorbirile

Stilism?

Nu mă gândesc să prezint aici eroarea stilstă din punctul de vedere canonic sau științific. Căci năucii aceștia, stilisții, sunt retractorii oricărei logice și oricăror considerente de bun simț. E și firesc să fie așa. Nu se poate cere judecată, omenie, sau sumpere creștinească unor oameni care abea au lasat coada vacii din mână. Iar dela coada vacii până la priceperea „pedalionului”, incupe exact o negriobie stilistă.

Această plagă prezintă însă și un alt aspect. Imi spunea zilele trecute, un vizitator, care e în oarecare intimitate cu năucii aceștia, că a o capişte care o au ei la Vânători, se petrec lucruri de necrezut.

Acolo sunt niște deștepți, imbracați în haine călugărești. Văcarii, grăjdarii și toate putoriile lenese, cărora nu le-a fost dragă munca la ascultare în mânăstire și cărora le vine mai îndemână starea de azi: por-i puși la îngrașat pe seama evlaviei și a credinței cumintelui bunului și tot odată a lesne crezătorului satean.

Tot acolo, în acea capişte se află și femei imbrăcate în haine de călugărițe.

Și imi mai spunea românul acela și de altele. Dar eu și pe acestea cu greutate, cu mare rușine și revoltă le-am scris.

Și m'am mirat: cum nu se găsește nimeni în județul acesta, să pună capăt acelei rușini dela Vânătorii Neamțului?

De ce sunt lăsați — în numele unei libertăți dobitocește înțeleasă — acei câțiva excoici și pervertiți trușești, să-și bată joc de toate legile țării, ale bisericii și de toate comandamentele moralei și ale bunului simț?

De ce e lăsat satul falnicilor plăeși a lui Ștefan, pradă acestor derbedei?

De ce se permite ca cel mai curat sat al nostru, cu tradiții de o jumătate mileniu vechime, sat cu oameni cuminți și cu fete și flăcăi ale căror obraze cunosc încă roșul sângelui, rușinat, — să se prefacă în centru de imoralitate?

De ce se permite ca în numele nobilei misiuni a călugăriei să se afișeze în fața lumii cel mai neauzit desfrâu?

Denuș aici oamenilor care cred în Biserica Vie a lui Hristos, oamenilor care mai cred în nobila misiune a călugăriei, oamenilor care mai au de respectat pelume o mamă, o fică, o soră sau soție, oamenilor care mai nădăjduiesc o îndreptare a noastră — denuș pe acești nemernici și inconștienți desfrânați.

Denuș tuturor celor care nu și-au perdut judecata și omenia pe demagogii politici, care au speculat și au favorizat această mare rușine a județului nostru. Eu cred în îndreptare! Ziua ce vine ne-o va arata.

Pr. C. Cojocariu

Cercul de Turism

de sub conducerea Preotului C. Matasă, face să apară în curând un prospect pentru propagandă și indicațiuni turistice, prospect atât de necesar celor ce vor să cunoască frumusețile județului.

Alte inițiative: marcarea muntelui Cozla, instituirea unui birou de informațiuni turistice, cu sediul la poliție, repararea drumului

POETUL ADRIAN MANIU LA BISERICANI

Fiind vorba de un poet și de un sanatoriu, să nu care cumva să credeți că d-l Adrian Maniu s'ar fi și instalat la Bisericanii. Nu, terească Dumnezeu! Ci numai a făcut, domniasa, acolo, o vizită de polițetă, de zece minute.

Și cum poezii au oroare de astfel de stabilitamente și cum ei stau veșnic sub tensiunea și impulsul imaginației, ușor i-a fost d-lui Adrian Maniu — care și d-sa este poet și încă unul dintre cei mari, deci și cu imaginația mare! — ușor i-a fost, zic, d-lui Adrian Maniu, să înceapă a visa, în tieceare zi, pamflet-ode la adresa Bisericanilor.

Refrenul visărilor d-sale l-a prins din injură locală: Bisericanii măsi...

Și poetul începe: Bisericanii lor de doctori! Bisericanii lor de porci — la propriu și la figurat! Bisericanii lor de servitori, de îngrijitori, de bucătari! Bisericanii laptelui și ceaiului lor! a pâinei lor uscate! a mămăligii lor aprinsă! Bisericanii fasolei și mazării lor! etc... etc...

Insfârșit, Bisericanii Bisericanilor lor! și mai ales Bisericanii doctorului Vlădescu!

De vre-o săptămână încoace, penița poetului Adrian Maniu nu mai tace! Mare coșmar trebuie să ii avut d-sa în vizita aceea de zece minute, cat a stat sub teroarea gândului că, vre-o dată, ar avea nevoie să stee, în calitate de poet, la sanatoriul de tuberculoși din Bisericanii!

Numai că, să ne ierte d-l Adrian Maniu.

Am vizitat și noi sanatoriul Bisericanii — acum, când e modern refacut și altădată.

Știm cum a fost odinioară și ne-am minunat (altfel decât poetul nostru!) de ce am văzut, acolo, chiar în primăvara asta.

E o minune, acolo, la Bisericanii, domnule Poet!

Un orașel în toată puterea cuvântului. Cu electricitate, cu apă, cu alei.

Un orașel cu case curate, care rad toată ziua, cu pereții albi, la soare; cu interioare trumose mobilate, de o igienă și o curățenie exemplară!

Bolnavii au îngrijire bună, medicamente, aparate moderne, sală de lectură, bibliotecă, și masă bună. Masă, auziți! Mai ales masă, domnule Poet! În ziua aceea, când am fost noi — două școli secundare, cu o parte din profesori — scoborindu-ne, acolo, neanunțați, dintr'o excursie din munți, ne-a dus doctorul Dimitriev în bucătărie și am văzut, fierbând, câteva sute de cutii cu legume conservate, cu carne grasă de porc, din „porcării” care și-a iritat imaginația d-tale, domnule Poet!

Cei care cunosc bine Bisericanii, ne întrebă ce-a pățit d-l poet Adrian Maniu, de improașcă și injură de Bisericanii, în tieceare zi, de vre-o săptămână!

Noi știm. Poetul e surescitat de recente atacuri literare pe chestia talentului d-sale poetic și a multiplelor ocupații și directive ce exercită. Și neputând răspunde confrăților sai, și-a căutat un țap ispășitor, ca să vadă lumea că e și pamfletar, nu numai poet.

Constantin Turcu

PROTECȚIA MUNCII NAȚIONALE?

A fost nevoie de o lege ca să aflăm că munca națională trebuie protejată. Cum adică? Pe pământul apărut și trimântat cu sânge de Român, era amenințat chiar dreptul de a munci, încât a fost nevoie de o lege de apărare! Cât am ajuns de rău! Nu ne mai putem exercita dreptul nostru firesc, fără să aducem în sprijin puterea unei legi publicate în Monitorul oficial! Această lege este un insinuant mijloc, prin care noi am primit să ni se discute un drept sfânt, pentru apărarea căruia, noi am scris o lege cu sânge și lacrimi.

Și, această lege scrisă pe toate firele de țărână ale pământului Românesc, nu primește să fie parodiată printr'o lege ca aceea, numită a protecției muncii naționale. De ce

legea aceasta, nu s'ar fi chemat pentru îndepărtarea streinilor?

S'ar fi supărat streinii? Ne privește așa de puțin supărarea lor! — adică, așa ar trebui să fie.

Dar, cu toată această absurditate a vieții noastre naționale, nu o lege e greu de făcut, ci aplicarea ei în fapt și la asta ne temem că termenul de „cetățean român”, va adăposti foarte mulți din acei care sunt foarte puțin Români. Că doar de ce am ajuns unde am ajuns? Tocmai dintr'o inițiativă de „cetățeni români” de acei pișturi și pericunați și în tot felul. Și vina cine o poartă? Mulți din acei care vin să apere cu legi, ceace au știut să calce, de atâta vreme, în fapt. Vorbind despre regiunea noastră, când oare munca națională nu va

mai fi exploatată? Căci la noi în județ, streinii excelează prin a nu munci deloc, așa că nu ne e periclitat dreptul de muncă, dar foloasele depe urma ei, sunt irase de streini. Ne este exploatat orice produs și e înșelat orice consumator, căci streinii dela noi, stau între producător și consumator ca o lipitoare cu ventuze la amândouă capetele.

Nu vedem posibilitatea efectului legii de protecție a muncii naționale, în regiunea noastră — e inoperantă — dar să ascultăm de legea firească a drepturilor noastre, pe care ni le-au încălecat streinii, trducând în fapt aceasta, ca să putem scapa de exploatatorii muncii noastre și atunci nu vom mai avea nevoie de asemenea legi, care ne jignesc și ne fac de răs. **Mihal Avadanei**

DIN ANII FĂRĂ GRIJI

Intr'o vară la Neagra-Kisirig

de V. C. ȘOAREC

Aici în vârful Kisirigului am văzut întâia dată fire de tutun cultivat. Intr'un țare nu mai mare de vre-o 20 metri patrați erau câteva sute de fire.

I-am întrebât pe ciobani dacă nu se tem că vor fi amendați, de înfrângerea ce o săvârșeau la legea monopolurilor și unul din ei ne-a răspuns:

— Dapoi care dracu de controlor, s'ar incumenta să se mai sue în vârful Kisirigului, pentru câte-va fire de tutun.

Din tot ce se pregătise pentru planuita noastră ședere la Stână, mult ne-a plăcut buciumul din lemn de cireș, care se uscuse bine, cât ne-a așteptat pe noi. Cât am stat acolo vre-o 2-3 ceasuri, am dărlăit și noi cum am putut din buciumul.

La al doilea drum ce l'am făcut

la stână, când am început a cobori și nu făcusem poato nici 500 metri de drum, a dat peste noi o ploaie năprasnică, de socoteam că ne prăpădim. Intr'un timp a și căzut uu trasnet în pământ la depărtare de noi, nu mai mare de 50 metri.

Din lumea care arare ori se abătea pe la Kisirig, localitate ce nu era în calea crumeșilor, am văzut în vara aceea pe Profesorul Grigore Cobălcescu, de la Universitatea din Iași și pe Ion Kalinderu administratorul Domeniului Coroanei.

Cobălcescu întovărășit de vre-o 10 studenți de ai lui, coborise din vârful Ceahlăului, pe fundul Negrei și a cerut lui bădăta Alecu să fie ospătați. Noi îl cunoșteam dela Iași fiindcă dădea lecții și la Institutule-Unite, unde ne urmaam

învățătura. Cum dânsul ora profesor la clasele mai înaintate, ne aminteam numai, de gura ce i-a dat într'o zi portarului școalei când l-a prins oom îndrepta ceasul de la intrare, cu coada măturoi.

— Aha, vra să zică de acea mă socoteți pe mine că întârzii la școală, fiindcă mata te joci cu coada măturoi la ceas.

Trebuie să adaog că, Gr. Cobălcescu era un om mult preocupat de știința lui și nita de toate, că tuncori nita să mai deie pe la Institutule-Unite.

Ion Kalinderu a venit cu tatăl nostru, fiindcă voia să facă inspecție la lucrările din pădure, intru cât lemnăria ce se făia în ferăstăo de tovărăsia fraților Șoarec, se scotea de pe Domeniul Coroanei.

De pe atunci auzisem că Iancu Kalinderu era omul formelor și ținea să fie primit cu tot alaiul. Nu ne-am mirat dar, când în dimineața soșiroi lui Kalinderu, Bădăta Alecu a ridicat steagul țării în vârful unui catarg de o înălțime cam de 10 metri. La întrebarea

A. C. CUZA: CONTRA-GLOSĂ

de George Juvara

La 1 Ianuarie 1884 a apărut în „Convorbiri literare” o poezie filosofică a lui Eminescu, intitulată *glossă*, din cauza formei sale fixe extrem de grele, care îndeplinea următoarele condițiuni:

a). Ultima strofă conținea exact aceleași versurici prima, dar în ordine inversă.

b). Numărul strofelor era egal cu numărul versurilor din prima strofă, plus două.

c). Fiecare strofă, afară de prima și ultima, se termina cu versul respectiv din strofa întâia, pe care îl și comenta (de unde și titlul *glossă*, care etimologiceste înseamnă comentare).

d). Numărul versurilor era acelaș la toate strofele. Și:

e). Numărul silabelor era acelaș la toate versurile.

Timp de cincizeci de ani, *glosa* lui Eminescu a fost singura *glosă* a literaturii noastre. În lunie a. c., aceleași *Convorbiri literare* publică însă o nouă *glosă*, intitulată *Contra-glosă*. Autorul ei e d. A. C. Cuza.

În scrisoarea adresată directorului *Convorbirilor*, d. Cuza explică acest titlu, făcând interesante mărturisiri:

„Redebutez — căci este un redbut — cu o îndrăzneală: „Contra-glossa”, așa numită, pentru că îndrăznește în adevăr, să contrazică „glossa” lui Eminescu!

continuare pe pag. 2-a

Abonamentele!

Toată lumea spune că ziarul „Avântul” este un ziar bun și mai ales necesar în orașul și județul nostru.

Dar puțini sunt aceia care s'au gândit că un ziar românesc, nepolitic, trăiește din abonamente și că aceste abonamente trebuie să plăte.

Avem jumătate de an de apariție regulată și credem că e timpul... să încetăm sau să ne trimiteți 100 lei abonamentul.

ce i-am făcut noi ne-a răspuns:

— Grecul ista infumurat, mai degrabă ar tăcea dacă ar vedea că spărcim toate pădurile Domeniului Coroanei, dar s'ar face foc să nu-i ridice steagul. Ce vreți mă rog, când vino aici se socote că ține locul Regelui!

În după amiaza acelei zile, urma să se facă inspecție la exploatarea de pe pârâul Floriei. Ion Kalinderu a stăruit să mergem câlări și noi copii. Ce l'o fi îndeunat la asta nu știu, pornea dorința din spiritul de protecție ce vroia să ne deie și nouă, ori să l vedem cum îi stătea călare cu botforii de glauț, în scările școlii?

Cu toate pacetele omeniești ce le avea Iancu Kalinderu, pentru care mulți nu-l lasă în serios să-l socotea infumurat, iar alții chiar apucă, de pe urma lui tot au rămas pe Domeniul Coroanei înfăptuiri, pentru interzisul obstes și îndreunări de lună gospodărie. Sunt mai bun de 20 ani de când

continuare pe pag. 2-a

A. C. CUZA:

CONTRA - GLOSĂ

continuare din pag. 1-a

„In forma ei, chiar cu alt fond, *Idealismului pesimist*, al glosei lui Eminescu — „tu rămâi la toate rece” — i se opune *Spiritualismul optimist* al *Contra-glosei* mele: „luptă cu înflăcărare ca să te înalți mai sus” (1).

Prima strofă ne arată în opt versuri lapidarea concepția „spiritualismului optimist”, pe care strofele cealalte o desvoltă. Înțelegem perfect deosebirea de fond dintre *glosa* lui Eminescu și *Contra-glosa* d-lui Cuza; deosebire de formă însă nu găsim, căci toate condițiile de formă ale *glosei* lui Eminescu, intenționat enumerate de noi mai sus, sunt îndeplinite și de *Contra-glosa* d-lui Cuza, din care cităm prima strofă.

„Clipă trece, clipă vine,
„Tu ascultă ce ț-a spus:
„Sunt făcută pentru tine,
„Ca să te înalți mai sus!
„Dacă vrei să-ți mântui chinul
„Câtă să te înțelegi:
„Cerule doar îți e destinul
„Spiritu dător de legi”.

Poetul crede că omul e „stăpânul firii”, acel inger căzut, care s'a renăscut muritor. Viața omului e o jertfă. El alargă mereu aici pe pământ, uneori cade, alteori se ridică, dar niciodată nu găsește alinare, căci origina sa e divină, nu e de pe pământ. (Sfârșitul în Nr. viitor).

George Juvara

1). Convorbiri literare. Iunie 1934, p. 499.

Casa Asigurărilor Social Piatra-N.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința proprietarilor care au servitori că în conformitate cu art. 1 al. 4 din legea pentru Unificarea Asigurărilor Sociale, din 8 Aprilie 1933 și în baza Ordinului Casei Centrale a Asigurărilor Sociale Nr. 95821 din 1934, toți proprietarii sunt obligați să anunțe în termen de 5 zile la Casa de Asigurări Sociale Piatra-Neamț, numele și numele servitorilor sau personalului de serviciu, școțând carnetele de Asigurare pentru aceștia cu data de 1 Iulie, conf. Ord. Casei Centrale Nr. 26162/1934, în caz contrar se vor aplica sancțiunile prevăzute în lege.

Director, EM. LUPU

Șef Bir. Control, Ermil Elad
No. 5903 din 13 Iulie 1934

Intr'o vară la Neagra-Kisirig

continuare din pag. 1-a

Iancu Kalinderu a închis ochii și ceea ce a ridicat el, o pe cale să treacă la ruină.

Dar ca tot ce este omenește, frumoasele zile de la Aranjuezul nostru, au trebuit să se stărșoască. După 3 săptămâni dela venirea noastră la Kisirig, au început niște ploii putrede, de credeam că se va sfârși pământul. Bieazul crescuse cât Bistrița, iar părul Negrei nu se mai putea trece fiindcă puntea fusese luată de apă. Din cordașul casei, nu se mai vedea nici ferăstrăul, nici ferăria și nici olăruile. Pe mine în deosebi mă pălise uritul și dorul de casă, că numai bine s'a nimerit într'o dimineață, să mă scot cu vinele gâtului tepene. I-am tras un buhăit până la amiază, când a început să se mai potolească ploaia, că atunci m'am simțit răcorit de tot năduful ce mi se puse pe suflet. Dela oamenii ce venau pe poteșile din pădure aflasem că puhoiul rupsese toate podurile de pe apa Bieazului, iar Bistrița turbată luase podul de la Bieaz. În mintea noastră aceste întâmplări

SPICUIRI FORESTIERE

Cezar Grigore Cristea.—Aspecte din problemele economiei forestiere române. „Lumea Nouă” An. 3 No. 4 1934. Rezumat:

Incepe cu permise nu tocmai favorabile, însă reale. Nu mai avem păduri bune și exploatabile, decât prea puține. Restul pădurilor ce mai avem sunt în majoritate degradate, atât ca sol, cât și ca arborat. Tot statul este cel mai bun conservator de păduri.

Problema privită în linii mari:

a. Politica forestieră tradițională, privind: cultura, conservarea și regenerarea pădurilor.

b. Politica valorificării prin comerț și industrializare, a produselor pădurilor, adică politica lemnului pe care o face „instituția de stat” care ar fi:

I. La politica forestieră tradițională predomină: Rolul cultural, adică adevărata silvicultură.

a. Problema solului și continua sa degradare prin pășunatul abuziv.

b. Problema rentabilității pădurilor.

c. Chestiunea avalanșelor a torenților și inundațiilor, fenomene ce se produc tot mai des și cu urmări fatale, ca efect al despăduririlor.

d. Alte probleme specifice: refacerea arboretelor, tinzând la înobilarea masivelor cu esențe prețioase, distribuția speciilor în zona lor optimă și obținerea unui tip „standard”.

II. Politica lemnului.

Regia a permis exercitarea și a rolului cultural conservator, mult mai bine decât orice altă formulă, fiind exercitată de chiar profesioniștii silvici.

Prin regie s'a naționalizat exploatarea.

Problema prezintă două aspecte: național și internațional.

În cadrul aspectului național ar intra:

Ordinea în exploatare—la toți proprietarii, exercitând un control atent și sancțiuni severe; asanarea pieței și a consumului intern, industrializarea și comercializarea

produselor, înțelegând atât lemnul brut cât și cel prelucrat, mai ales.

Fabricile să-și adapteze capacitatea lor la producția normală sau posibilitatea pădurii. Să exportăm produsele semi ori finite complete. Să impune dezvoltarea industriilor nobile, prin cari înțelegem: distilerii, produse chimice, butoaie, celuloză și mobilă.

Pe planul internațional: Ordine în exploatare, exportul să fie adoptat la piața importatoare, să se constituie asociații, sindicate, organizarea creditului torestier, unitate de direcție, statistici riguroase.

„Colaborarea întâi pe planul național, asumând piața internă și apoi internațional, străduindu-ne să recăștigăm o parte din debușeele ce le avem.

„Corpul silvi”, ajutat de toți oamenii de bine și superioară cultură, de toți factorii economici și toți aceia ce înțeleg problemele forestiere, sau măcar din instinct și formație sufletească, iubesc frumusețile naturii, duc o luptă viguroasă pentru formarea unei conștiințe forestiere și reînvierea cultului naturii.

România nu mai este o țară „eminamente agricolă” ci a intrat în faza industrializării.

Se impune o singură politică: „Agro Silvică”. Insuși interesul agriculturii cere conservarea pădurilor.

Nota. Pe toate domeniile Coroanei exploatarea și regenerarea pădurilor se face numai în regie pură, la exploatare și cu mici acorduri, săteni. Totdeauna și-a extras numai posibilitatea reală prevăzută de amenajamentele în vigoare.

I. Clupală

COMUNICAT

Cu ocazia pregătirii unui nou an școlar, se lansează de către diferite edituri, precum și de către unele persoane interesate diverse reclame și oferte ademenitoare, adresate Onor membrilor corpului didactic în scopul de a-și asigura comenzile școlare.

Această perioadă de pregătire, fiind prilej de a se furia cu oferte, anuși înși, cari nu urmăresc decât numai interesul lor personal, neavând altă legătură cu școala, recomandăm Onor. membrilor corpului didactic, a primi cu rezervă aceste reclame și a nu încheia nici un fel de angajament, până nu veți primi mai întâi circularele Bibliotecii Ionescu Piatra-N., care a dat dovadă, că servește conștiințios școala. În informațiunile culese, am aflat că anuși agenți vă vor prezenta oferte ademenitoare, în aparență; însă cu desupturi dăunătoare bunului mers al școlii.

Grav accident de tren

Imediat după accidentul surferit de trenul cercetășesc la Mamaia, domnul profesor Pascu—comandantul cercetășilor din Neamț, a telegrafiat că cercetășii noștri (din Neamț) sunt toți mândri și nici nu erau în trenul care a suferit accidentul.

Vasile C. Șoarec

CONVOCARE

Domnii învățători membri ai Asociației învățătorilor din jud. Neamț, sunt rugați a se întruni în adunare generală ordinară, Sâmbătă 11 August 1934, ora 9 dimineața, în Sala de Festivități a Liceului de băieți Petru-Rareș din Piatra-N. pentru a discuta și hotărî asupra chestiunilor:

1. Darea de seamă a Comitetului asupra mersului Asociației pe 1933.

2. Raportul Cenzorilor.

3. Aprobarea bilanțului și darea descărcării de gestiune a Comitetului.

4. Fixarea cotizației anuale a membrilor.

5. Căminul Învățătorilor.

6. Hotărîrea activității viitoare pentru bunul mers al Asociației județene.

7. Discuțiuni asupra următoarelor probleme: a) legea învățământului primar cu modificările făcute, accentuându-se, în special, obligativitatea; b) ciclul al doilea al învățământului primar în legătură cu localurile de școli existente și personalului didactic și c) întreținerea localurilor de școli, terminarea celor începute și construcții de noi localuri.

Dacă la prima convocare nu se va aduna numărul de membri prevăzut de statut (jumătate plus unul), atunci adunarea generală ordinară se anină pentru Duminică 12 August 1934, când se va ține în aceeași sală, la aceeași oră, cu aceeași ordine de zi și cu oricâți membri prezenți vor fi.

Președinte, LEON MREJERIU

Secretar, Mihal Avadanei

Fundația culturală Regală Princișeie Carol

a deschis la Breaza-Prahova (2 Iulie—2 August), cursurile de îndrumări culturale pentru delegații căminelor culturale sătești din țară.

Iată ciclurile problemelor.

I. *Sănătatea* (vorbesc d-nii dr. Davin Manuila, Iuliu Hațegan, V. Voiculescu, etc.).

II. *Indrumări economice* (vorbesc 12 conferențieri).

III. *Educația suitetească* (vorbesc d-nii: Victor Ion Popa, Alex. Lascarov Moldovanu, Gh. Breazu, etc.).

IV. *Cultura intelectuală* (vorbesc d-nii: D. Gusti, Em. Bucuța, H. Stahl, Al. Tzigara Samurcaș, Apostol Culea, etc.).

În fiecare sârbătoare se fac excursii.

UN STILIST

CARE A PĂȘIT-O

Săptămâna aceasta, un oarecare Toader, frate dela schitul Tibucani, furând buna credință a Mitropoliei și Protoeriei locale, obținuse aprobarea pentru strângerea fondurilor necesare reparării schitului Tibucani.

În schimb el făcea pretutindeni propagandă pentru vechiul calendar.

Fînd prins, Parintele Protoereu l-a ridicat condica și l-a trimis prin jandarmerie la schitul Tibucani.

Procesul fraudelor

dela uzina de electricitate a fost fixat pentru ziua de 24 Iulie 1934, la secția I a Tribunalului Neamț.

Înștiințare

Societatea „Fiii Apărătorii ai Patriei, Veteranii de Război”. Aduce la cunoștința tuturor membrilor și a celor ce vor să se înscrie în această societate că s'a mutat cu sediul în str. Petru-Rareș lângă Tipografia „Lumina”.

Rădurile d-ului senator Samoilă vor apare în nr. viitor.

REVISTE — ZIARE

Ideea Națională, anul II, Nr. 3
Ziarul apare la Buzău, și face cinstă străduințelor provinciei. În numărul acesta colaborează Profesorul universitar M. Dragomirescu: instituții oropsite; Em. Radu: ziaristică și moralitate; Dr. I. Facăoaru: considerații asupra examenului de Generali; N. N. Manolescu: Cântec de din umbră de Ion Georgescu; Dem. Ilescu scrie o substanțială cronică a cărților, revistelor și a ziarelor; apoi Diaconul Morărescu, Radu Mircea, Ion Chivulescu, etc...

Excelent scris și frumos tipărit, nu putem să nu-l recomandăm: redacția—str. N. Stănescu 49, Buzău.

Căminul, anul X, Nr. 4-5-6.

Profesorul V. Bălanescu din Focșani e de admirat. Revista *Căminul* aduce, întotdeauna lucruri interesante. Numărul acesta are un prețios studiu despre Chilia Nouă.

Timpu, anul V, Nr. 137. Cernăuți.

Credință și Fapte, anul III, Nr. 41. Iași.

Observatorul, anul I, Nr. 11, R. Vâlcea.

Coasa, anul III, Nr. 20-22, Cluj.

Curierul Fălcișean, anul IV, Nr. 21.

A apărut revista „SATUL” anul IV No. 44-45 pe Iunie August 1934, număr special închinat muncitorimii și problemelor muncitorești cu colaborarea personalităților noastre politice, religioase și industriale.

Notăm din acest număr festiv, apărut în admirabile condițiuni tehnice cu un cuprins bogat și variat, articolele semnate de I. P. S. S. Patriarhul Miron Cristea, prof. N. Iorga, Stelian Popescu, Arhimandrit I. Scriban, C. Bacalbașa, prof. C. Rădulescu-Motru, prof. I. C. Teodorescu, ing. N. Arcadian, ing. Al. C. Vissarian, dr. S. Irimescu, ing. M. P. Florescu, av. dr. Ștefan I. Macri, Vasile Militaru, ing. agr. D. M. Teodoru, T. C. Ionescu-Pășcani, dr. A. Manoil, dr. Ygrec, Gh. I. Savin, Tr. Ionescu-Heroiu, I. G. Opreșan, C. Marculescu, Vichentie N. Craiovan, ing. agr. I. Șlepuchin-Voinova, Marin Radu Voinea, ing. Aurel Nicolae, I. N. Paralescu-Kacoty, A. G. Delafântănele, Ștefan Ivanovici-Terențiu, prof. C. Velicu Emil Verdeanu, Nicolae Nedelcu, Ion Turcanu, etc.

Apoi pagina veselă, folclor, știri din țară și străinătate, jocuri, recenzii: cărți-reviste, răspunsuri, etc., etc.

Redacția și administrația: Prelungirea Polona 13, București III. Prețul 10 lei.

JUDICIARE

◆ D-l Teofănescu—instalator de apă, a făcut apel împotriva condamnării suferite în procesul cu D-l Comisar ajutor A. Vasiliu.

Criminalii din Obor au fost prinși

Bandiții cari au săvârșit crima din Str. Obor, au fost prinși. Ei sunt: Popa, Sava și Balan.

Din fost prinși de asemenea toți complicii, și se afla în prezent sub cercetare la Parchetul Local.

Avântul

singurul ziar creștinesc, de politică independentă și de propagandă culturală, din acest oraș și județ, scris în întregime de profesori secundari, preoți, ingineri, avocați, învățători, etc.

Citiți-l și răspândiți-l.